

Karel Havlíček Borovský – Tyrolské elegie

Autor:

- Realismus
- 19. Století
- Zakladatel politické satiry
- Vychovatel v Rusku – přeložil Mrtvé duše (Gogol)
- Založil Národní noviny a noviny Slovan v Kutné Hoře
- Epigram – krátká satirická báseň o události nebo osobě
- Další díla: Král Lávr, Křest svatého Vladimíra, Epigramy

Charakteristika uměleckého díla jako celku:

- Epická satirická báseň
- Rozdělena na 9 zpěvů
- Ich-forma
- Retrospektiva
- Rakousko-Uhersko, 19. století
- Nastínění děje: Dílo začíná tím, že Borovský vypráví Měsíci, jak se dostal do Brixenu. Příběh začíná tím, že Borovského v noci navštíví policisté, kteří mají na příkaz od ministra Bacha vyvést Borovského do exilu. Bach to vysvětluje tak, že mu český vzduch nesvědčí. Rozloučil se s rodinou a jel. Toto loučení popisuje Měsíci. Cestou přes Jihlavu míjeli kostel, na který Borovský vzpomínal. Borovský si myslel, že ho vezou do vězení Kufstein, ale jeli dál. Na cestě z Reichenhallu do Waidringu se splašily koně. Borovský si vzpomněl na příběh o Jonášovi z Bible. Příběh byl o tom, že musel musel vyskočit za bouřky z lodě, jelikož ostatní si mysleli, že bouři spáchal svými hříchy. S policisty to hlo a začali utíkat. Zastavil se na poště, kde na policisty počkal než dojdou. Na konci popisuje, jak se nakonec dostal do Brixenu a jak tam strávil 3 roky.
- Smysl: kritika a výsměch státu, vládě a policii

Rozbor díla/ukázky:

- Atmosféra je smutná, hodně vzpomíná
- Motivy: hloupost, politika, výsměch
- Postavy: Karel Havlíček Borovský, komisař Dedera, stráž, Měsíc